

utidige hastværk fra folketingets side, som ville ligge i, om folketinget, mens efterforskningsarbejdet kun er halvgjort, tog stilling for eller imod § 57-samtykke. Afgørelse af et sådant må forudsætte og har i hidtidig praksis stedse forudsat, at det er et samlet efterforskningsresultat, der forelægges folketinget. Kun til et endeligt resultat kan der på sagligt grundlag tages definitiv stilling. Dette gælder i ganske særlig grad i den foreliggende sag, hvor der efter alt oplyst foreligger en nøje indre sammenhæng mellem det allerede efterforskede og det af anklagemyndigheden endnu ikke gennemgæede materiale.

- 5) Sagen adskiller sig markant fra vistnok alle andre straffesager derved, at anklagepunkterne i meget vidt omfang er udformet, før sigtede har haft lejlighed til at udtale sig derom. Folketingssekretæren anser det for sandsynligt, at noget sådant ikke har været tilfældet i tidligere § 57-sager. Han finder dog, at det „næppe“ i den anledning kan være stridende mod grundlovens § 57 at meddele samtykke.

Selv om dette måtte være rigtigt, turde det være klart, at det, at sigtede ikke endnu har kunnet få ordet, udgør et særdeles vægtigt moment til støtte for, at man ikke skal forhaste sig med at meddele § 57-samtykke. I den foreliggende sag er det i hvert tilfælde ikke noget modargument herfor, at sigtede har ret til at nægte at udtale sig. Det har sigtede nemlig ikke gjort. Det er meget betænkeligt at slutte fra sigtedes ret i så henseende til, at han i forhold til grundlovens § 57 skal være stillet dårligere, når han ikke på noget tidspunkt har gjort brug af denne ret, men fra første færd besvaret alle ham stillede spørgsmål.

- 6) Ved udvalgets andet møde i sagen begærede et af udvalgsmedlemmerne (Bodart), jfr. bilag 8, at sagens akter blev fremsendt til udvalget, for så vidt angår mindst 3 af de i anklagemyndighedernes udkast nævnte typiske forhold. Udvalgsflertallet nægtede medlemmet at få dette materiale til brug for udvalgets behandling af sagen. Mindretallet er således berøvet adgang til over for de andre udvalgsmedlemmer at dokumentere, at sagen på markant måde adskiller